

Neprospadljivo zdanje ...

[...] No ni takvima Isus nije htio dati konkretniji odgovor glede vremena kad se ima zbiti, nego ih je uputio na mnogo važnije stvari koje bi ih trebale nadahnjivati i voditi u životnim nedaćama i pred neizvjesnošću budućnosti. Isus ih, naime, potiče da se potrude oko izgradnje onoga što je neprolazno, to jest sadržaja koje ne može odnijeti ni vrijeme ni nedaće života, ni mučenja, ni progoni. Tako im skreće pozornost da je neprolazna mudrost koja dolazi od njega, te njome mogu izgraditi sebe i svoj život u neprospadljivo zdanje. Primajući njega u svoj život i živeći postojani u njegovu imenu, posjedujemo neprocjenjivo obilje s kojim se ne može uspoređivati nikakva građevina ovoga svijeta. Dopuštajući da Bog u nama prebiva kao u svome hramu, postajemo iznutra urešeni njegovom ljepotom do mjere da se s time ne može uspoređivati nikakvo drago kamenje ni druge ljudske dragocjenosti.

Stoga nam je ovo Evanđelje prigoda da razmišljamo o samima sebi i da se potrudimo oko neprolaznih vrednota koje se tiču našega bića, jer nam je upravo Isus zajamčio neprospadljivost svojim dolaskom u našem ljudskom tijelu. On ga je pretvorio u sveti hram u kojemu on prebiva, te ako njega zadržimo u srcu i ako budemo postojani u vjeri i čuvanju njegova imena, sebi smo osigurali vječni život. I to je ono čemu bismo se trebali diviti više nego hramovima, koji su djela ljudska, jer mi smo djelo Božjih ruku i odraz njegove ljepote. A kad se držimo Isusa i kad čuvamo svetost njegove prisutnosti i imena u svome biću, doista sebe pretvaramo u neprospadljivo zdanje, te nam ni vlas s glave neće propasti. Pa i onda kad nas budu progonili ili ubijali i-mamo njegovo jamstvo vječnoga spasenja. Imajući njegovu neprocjenjivu zaštitu, doista, nitko nam ne može oduzeti ništa od neprolaznog i neprospadljivog života kojim smo obdareni svoje biće. Trudimo se stoga biti mu vjerni, te težiti prema neprospadljivim dobrima koja su najbolji ures našega bića kojim ćemo biti obdareni po svu vječnost.

<https://www.vjeraidjela.com/neprospadljivo-zdanje-razmisljanje-uz-33-nedjelju-kroz-godinu-c/>

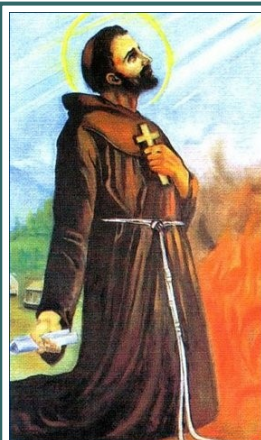
Gospodin dolazi suditi pucima po pravici.

Zapjevajte Gospodinu uz citru,
uz citru i zvuke glazbala;
uz trublje i zvuke rogova:
kličite Gospodinu kralju!

Neka hući more i što je u njemu,
krug zemaljski i stanovnici njegovi!
Rijeke nek plješću rukama,
zajedno s njima neka se brda raduju!

Jer Gospodin dolazi,
dolazi suditi zemlji.
Sudit će krugu zemaljskom po pravdi
i pucima po pravici.

Otpjevni psalam: Ps 98, 5-9

Sveti Nikola Tavelić

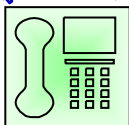
14. studenoga s posebnim ponosom i radošću slavimo prvoga hrvatskoga sveca, Nikolu Tavelića, franjevca, misionara i mučenika. Rodio se u Šibeniku oko 1340, iako se ponekad kao njegovo rodno mjesto spominje i Velim kod Stankovaca. Iz plemićke obitelji, studirao je filozofiju i teologiju u Zadru ili Splitu. Franjevcem je postao u Bribiru, a za svećenika je zaređen oko 1365. Kad je fra Bartul Alverenski, bosanski vikar, na poticaj pape Grigura XI, pozvao 1372. iz raznih franjevačkih provincija oko 60 redovnika kao misionare u Bosni, među njima

je bio i Nikola. Punih 12 godina prolazio je područjem Bosne propovijedajući i svjedočeći Evanđelje. Kasnije je Bartul izvijestio papu Bonifacija IX. da su misionari obratili oko 50 tisuća bosanskih krivovjercu, bogumila.

Godine 1384. Nikola je otišao u Svetu zemlju i nastanio se u samostanu na brdu Sionu. Tamo je učio arapski jezik, obilazio sveta mjesta i pripremao se za misionarski rad. U Jeruzalemu je držao propovijedi i nastojao preobratiti muslimane na kršćanstvo. Zajedno s Deodatom iz Rodeza i Petrom iz Narbonnea (Francuska) te Stjepanom iz Cunea (Italija) nastupio je pred jeruzalemskim kadijom i svjedočio vjeru u Krista Gospodina. Osuđeni su na smrtnu kaznu, te su sva četvorica u Jeruzalemu podnijeli mučeničku smrt na današnji dan, 14. studenoga 1391. Zlostavljani su tri dana, sasječeni i spaljeni. Izvještaj u Europu poslali su franjevac Martin iz Šibenika i Gerard Chalvet, gvardijan sionski, koji je bio nazočan izvršenju smrtnog presude. Nikolu Tavelića slavili su kao sveca i mučenika u franjevačkom redu i u njegovom rodnom Šibeniku. Blaženim ga je proglasio 1889. papa Leon XIII, a svetim 21. lipnja 1970, zajedno s njegovim drugovima mučenicima, papa Pavao VI. u Vatikanu, u nazočnosti više od 20 tisuća Hrvata iz domovine i svih strana svijeta. Zaštitnik je hrvatskog naroda te brojnih naselja, župa, zajednica, crkava i kapela diljem hrvatskih krajeva i svijeta [...]

<http://zupajastrebarsko.hr/svetac.asp?id=84>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka

Petrinjska 20

Zagreb

Godina 13 • broj 565 • 2022. godina

33. NEDJELJA U GODINI

13. studenoga 2022.

Svojom čete se postojanošću spasiti.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 21, 5-

U ono vrijeme: Dok su neki razgovarali o Hramu kako ga resi divno kamenje i zavjetni darovi, reče Isus: »Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.«

Upitaše ga: »Učitelju, a kada će to biti? I na koji se znak to ima dogoditi?« A on reče: »Pazite, ne dajte se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam' i: 'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima. A kad čujete za ratove i pobune, ne prestrašite se. Doista treba da se to prije dogodi, ali to još nije odmah svršetak.«

Tada im kaza: »Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. I bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba.

No prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice. Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena mojega. Zadesit će vas to radi svjedočenja.

Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati obranu! Tà ja ću vam dati usta i mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik. A predavat će vas čak i vaši roditelji i braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti.

Svi će vas zamrziti zbog imena mojega. Ali ni vlas vam s glave neće propasti. Svojom ćete se postojanošću spasiti.«

Postojanost na djelu

Evangelje – Radosna vijest! Je li to stvarno? Što smo upravo čuli u evanđelju, zvuči nelagodno, jezivo. Mogli bismo nazvati ove redke "propast svijeta".

Puno je toga nabrojeno što unosi strah – od potpuno velike globalne katastrofe do osobne prijetnje vlastitoga života.

Napeti luk pred dvije tisuće godina, može se lako nastaviti i prebaciti u naše vrijeme: "Narod će ustati protiv naroda", kaže evanđelje. Borbe se vode u Siriji ili Iraku, i potpuno je nejasno gdje se proteže crta razgraničenja između dobra i zla.

"Ni kamen na kamenu neće ostati, bit će pošasti i gladi" tako slušamo dalje – i mi imamo pred očima slike prirodne katastrofe na Haitimu. Ali ne nanose bol ljudima samo velike katastrofe. Također među ljudima, pa i onim najbližima vlada borba, o čemu nas izvještava i evanđelje – roditelji, braća i sestre, prijatelji, okreću se jedni protiv drugih.

Doživljavamo kako ljudi ratuju baš u obiteljima. Tu je borba između muža i žene sve do rastave, a prije su se voljeli. Sada slijedi uvreda za uvredom.

Tu je raskrinkavanje čovjeka o kojemu se objavljuju mučne fotografije na internetu. Gotovo dnevno doživljavamo, kako ljudi od srama i stida ne vide izlaza. Tako se uvijek iznova postavlja pitanje malima i velikima: kako sve to izdržati?

Teško je dati odgovor na sve to. Čovjek sve to može potisnuti kao da ništa nije istina. Drugi put su krive sigurnosti. Njih predstavlja divno ukrašeni hram. "Tako dugo dok je on u našoj sredini ništa nam se zla neće dogoditi", mislili su mnogi. Ipak 70. godine poslije Krista, hram, centar židovske vjere, srušen je od Rimljana i nikada više nije izgrađen. To je napeto razmišljanje, na čijem "hramu" u prenesenom smislu riječi mi danas gradimo našu sigurnost.

Kao sljedeće poznajemo jeftinu i krivu utjehu – rečenice kao "to će opet biti" ili nešto filozofski "nada umire posljednja". I konačno ima još prebrzih objašnjenja za zlo, za nesreću. U prijašnjim vremenima u katastrofama se odčitavala "Božja kazna". Danas se govori o "lošoj karmi" ili nedostatnom pozitivnom mišljenju. Tako dugo dok živimo,

suočavat ćemo se s nevoljom i patnjom. Odlučujuće pitanje nije u tome kako to zaobići i izbjeći. Pitanje, zašto svega toga ima, neće nas daleko odvesti. Značajno pitanje je, kako usprkos svih nevolja, možemo živjeti ljudski.

Jednu uputu, kako stvari mogu ići svojim tokom, nalazimo u posljednjoj rečenici evanđelja: "Svojom ćete se postojanošću spasiti." Kako ostati postojan naočigled nevolje i patnje? Na to nema apstraktnog odgovora i jednostavnog recepta koji bi se mogao izdati za nekog. Odgovor daju ljudi sa svojim životom.

Veliki primjer življene postojanosti u naše vrijeme je Malala Yousafzai iz Pakistana. Već kao jedanaestogodišnja djevojčica objavila je na internetu prikaze lošeg prakticiranja talibana u njenoj domovini. Teroristička grupa izvela je pokušaj ubojstva i mala Malala pogođena je s tri hica u glavu i vrat i teško ranjena, sve je to preživjela. Ona se i dalje zauzimala za ljudska prava i pravednost. Govorila je pred Ujedinjenim narodima i susrela je predsjednika Obamu. Godine 2014. dobila je Nobelovu nagradu za mir. Tako je postala najmlađa nobelovka svih vremena.

"Svojom ćete se postojanošću spasiti." Možda nam padaju na pamet i drugi ljudi koji su u teškim vremenima živjeli ili žive.

"Ostati postojan", to je konačno življeno osvjedočenje samoga Isusa. Svojom životom, svojom dosljednošću i svojom radikalnom ljubavlju prema ljudima on je uvijek ispred – na putu križa i uskrsnuća. Smijemo se čvrsto držati toga velikoga dara, i usprkos svih protivnosti želimo ispojediti tu vjeru.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/33-nejdelja-kroz-godinu-3/>